DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 6 lutego 1956 **Nr 2** Poz. 3—4

3.

OKÓLNIK Nr ZPO 29/55
z dnia 24 grudnia 1955 r.
w sprawie zwrotów opłaty arbitrażowej.

Stosownie do §§ 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wysokości i trybu uiszczania opłat w postępowaniu arbitrażowym (Dz. U. Nr 16 poz. 60) opłaty w wysokości kwoty nie przekraczającej 50 zł uiszcza się znaczkami skarbowymi, opłaty zaś w wysokości ponad 50 zł uiszcza się przelewem na rachunek wydziału finansowego prezydium właściwej terytorialnie według siedziby jednostki zobowiązanej do uiszczenia opłaty, powiatowej (miasta stanowiącego powiat) rady narodowej, a w m. st. Warszawie i m. Łodzi na rachunek oddziałów finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych tych miast — właściwych do spraw podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej.

Okólnikiem z dnia 4 czerwca 1954 r. w sprawie zarachowania wpływów budżetowych z tytułu opłat arbitrażowych Nr PD 7091/7/54 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 4 poz. 17) Ministerstwo Finansów wyjaśniło, że wpływy z tytułu opłaty arbitrażowej podlegają od dnia 1 czerwca 1954 r. zarachowaniu na dochód budżetu centralnego części 9 — Ministerstwa Finansów — dział 3, rozdz. 3 „Opłata skarbowa".

W związku z powyższym zwrotów opłaty arbitrażowej dokonują wydziały finansowe prezydiów właściwych terytorialnie według siedziby jednostki, która uiściła opłatę znaczkami skarbowymi lub gotówką — powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych, a w m. st. Warszawie i w m. Łodzi oddziały finansowe prezydiów dzielnicowych rad narodowych, właściwe do spraw podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej, w oparciu o orzeczenie komisji arbitrażowej stwierdzające, iż opłata w postępowaniu arbitrażowym została nadmiernie lub nienależnie wpłacona. W przypadku gdy uiszczenie opłaty arbitrażowej nastąpiło na rachunek niewłaściwego wydziału (oddziału) finansowego, zwrotu opłaty dokonuje mimo to wydział (oddział) finansowy właściwy ze względu na siedzibę jednostki, na rachunek której przypada zwrot opłaty.

Zwrotu opłaty arbitrażowej dokonuje się według zasad obowiązujących przy zwrotach opłaty skarbowej, zawartych w okólniku Ministra Finansów z dnia 15 października 1952 r. w sprawie zwrotu opłat skarbowych (Mon.Pol. Nr A-90 poz. 1412). Do orzeczenia przeto o zwrocie opłaty arbitrażowej komisja arbitrażowa dołącza pismo, na którym naklejono znaczki skarbowe, a dowód wpłaty lub dowód przelewu, jeżeli opłatę uiszczono gotówką lub przelewem. Na piśmie tym wydział (oddział) finansowy umieszcza klauzulę „Opłatę zwrócono w kwocie zł. . . . słownie zł . . . . przekazem pocztowym — poleceniem przelewu — pod adresem — na rachunek Nr . . . . — firmy . . . . . . w Oddziale NBP w . . . . dnia . . . . pozycja dziennika . . . .". Klauzulę podpisują kierownik wydziału (oddziału) finansowego i księgowy, klauzulę zaopatruje się ponadto w odcisk datownika z nazwą wydziału (oddziału) finansowego. W przypadku, gdy do orzeczenia o zwrocie opłaty komisja arbitrażowa dołączyła dowód wpłaty lub dowód przelewu, wydział (oddział) finansowy umieszcza klauzulę o dokonanym zwrocie na odwrocie wpłaty lub dowodzie przelewu.

Orzeczenie komisji arbitrażowej księgowy dołącza do dziennika wpłat i zwrotów jako decyzję o zwrocie stanowiącą dowód rozchodowy, pismo zaś względnie dołączony dowód wpłaty lub dowód przelewu wydział (oddział) finansowy zwraca bezzwłocznie komisji arbitrażowej.

Zgodnie z powołanym okólnikiem Ministra Finansów powyższy tryb dokonywania zwrotów dotyczy opłat od wszelkich pism, zaświadczeń i dokumentów, podlegających opłacie skarbowej lub od których opłata jest zarachowywana na wpływy z opłat skarbowych.

Zwrotu opłat arbitrażowych wpłaconych przed dniem 1 czerwca 1954 r. i zarachowanych na część 56 dział 5 rozdz. 21 „Opłaty sądowe i arbitrażowe" dokonuje się z bieżących wpływów opłaty skarbowej przy zastosowaniu trybu postępowania uregulowanego niniejszym okólnikiem.

Dyrektor Zarządu J. Gabjan

4.

OKÓLNIK Nr KS 1/56
z dnia 24 stycznia 1956 r.
w sprawie księgowego ujęcia amortyzacji środków trwałych, podlegającej odprowadzeniu przez przedsiębiorstwa w 1956 r.

W związku z okólnikiem Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1955 r. w sprawie ustalenia wysokości amortyzacji środków trwałych, podlegającej odprowadzeniu przez przedsiębiorstwa w 1956 r. Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości wyjaśnia, co następuje:

1. Dodatkowa kwota amortyzacji, o której mowa w cytowanym na wstępie okólniku Ministra Finansów, stanowi wielkość planowaną, która ma służyć do obliczenia współczynnika wzrostu amortyzacji obciążającej koszty w roku 1956 w stosunku do roku 1955.
   Sposób obliczania współczynnika ilustrują następujące przykłady (dane uproszczone):

   Przykład Nr 1 — przedsiębiorstwo, w którym w roku 1956 nie wprowadza się do eksploatacji środków trwałych

   a) kwota amortyzacji planowana, obliczona według zasad dotychczasowych = zł 10000,

   b) dodatkowa kwota amortyzacji wynikająca z jej podwyższenia = zł 5000,

   c) współczynnik wzrostu wynosi (przy założeniu jednego współczynnika dla całego przedsiębiorstwa)
   $10000 + 5000 = 15000; \quad 15000 : 10000 = 1,5.$

   Przykład Nr 2 — przedsiębiorstwo, w którym w roku 1956 wprowadza się do eksploatacji nowe środki trwałe:

   a) kwota amortyzacji planowana, obliczona według zasad dotychczasowych = zł 12000 (w tym zł 2000 stanowi amortyzację od środków trwałych, które będą oddane do eksploatacji w roku 1956),

   b) dodatkowa kwota amortyzacji wynikająca z jej podwyższenia = 5000,

   c) współczynnik wzrostu wynosi (przy założeniu jednego współczynnika dla całego przedsiębiorstwa)

   $$12000 - 2000 = 10000$$
   $$10000 + 5000 = 15000$$
   $$15000 : 10000 = 1,5.$$

   Należy podkreślić, że zgodnie z wymienionym wyżej okólnikiem Ministra Finansów współczynniki wzrostu amortyzacji mogą być różnicowane w zależności od tego jak wielkie różnice między wartością odtworzenia środków trwałych a ich wartością inwentarzową (początkową).

2. Przy pomocy współczynników, o których mowa w ust. 1, koryguje się w ciągu roku amortyzację środków trwałych znajdujących się w eksploatacji, podlegającą zaliczeniu w ciężar kont kosztów a obliczoną według dotychczasowych norm amortyzacyjnych.

Przykład Nr 3:

a) wartość grupy środków trwałych, dla których ustalono jednolity współczynnik wzrostu amortyzacji = zł 24000

b) norma amortyzacyjna dla tych środków trwałych=10%

c) amortyzacja tych środków trwałych liczona według zasad dotychczasowych rocznie = zł 2400, miesięcznie = zł 200,

d) współczynnik wzrostu amortyzacji = 1,5,

e) amortyzacja obciążająca koszty określonego miesiąca roku 1956 — 200 x 1,5 = 300.

3. Amortyzację obliczoną zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w ust. 2 księguje się według zasad dotychczasowych tj. w ciężar odpowiednich kont kosztów i na dobro konta „Rozliczenie amortyzacji".

4. Umorzenie wartości środków trwałych (kwoty księgowane na stronie Ma konta „Umorzenie środków trwałych" oraz na stronie Ma konta „Inwestycje w dzierżawionych środkach trwałych" w korespondencji ze stroną Wn konta „Fundusz statutowy" (oblicza się na zasadach stosowanych do roku 1955 włącznie tj. według dotychczasowych norm amortyzacyjnych bez zastosowania współczynników wzrostu.

5. Dla ułatwienia obliczania amortyzacji wskazane jest dostosowanie układu urządzeń analitycznych, służących do obliczania amortyzacji (tabele amortyzacyjne, kartoteki, rejestry funduszu amortyzacyjnego itp.), do występujących w przedsiębiorstwie współczynników wzrostu amortyzacji.

6. Współczynników wzrostu amortyzacji nie stosuje się przy obliczaniu amortyzacji i środków trwałych podlegających wprowadzeniu do eksploatacji w roku 1956 z wyjątkiem inwestycji wieloletnich w części zafakturowanej w latach poprzednich.

7. Wyjaśnienia zawarte w ust. 1—6 nie dotyczą przedsiębiorstw, których plany finansowe nie zawierają dodatkowych kwot amortyzacji.

Dyrektor Zarządu Z. Paryziński

KOMUNIKAT

W Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zostały ogłoszone następujące akty prawne, wydane przy współudziale Ministra Finansów:

w Nr 1, poz. 7 — zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 206 z dnia 24 grudnia 1955 r. w sprawie zasad finansowania prac konstrukcyjnych, budowy prototypów, wytwarzanie próbnych serii wyrobów oraz przeprowadzania prób i doświadczeń,

w Nr 2, poz. 10 — zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 208 z dnia 30 grudnia 1955 r. w sprawie tymczasowego trybu finansowania i realizacji w I kwartale 1956 r. inwestycji wykonywanych dotychczas ze środków własnych jako inwestycje limitowe,

w Nr 2, poz. 12 — okólnik Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 1 z dnia 10 stycznia 1956 r. w sprawie finansowania przyrostu stada podstawowego.

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza wzór Nr 1 Serii B od Nr 1039391 do Nr 1039400 — zagubione w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Słupsku;

2) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza wzór Nr 1 Seria U od Nr 678201 do Nr 678300, od Nr 544100 do Nr 544200 i od Nr 462301 do Nr 462400 oraz kwitariusza PZU Seria BB od Nr 359700 do Nr 359750, zagubione przez inkasenta Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Strzelinie Klasztornym pow. Mogieliński ob. Stanisława Baranowskiego;

3) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza na pobór należności podatkowych wzór MS Nr 383 Seria D od Nr 135300 do Nr 135400, zagubione przez poborcę Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Toruniu ob. Jana Michałowskiego.

KOMUNIKAT

Komunikuje się, że wszelką korespondencję kierowaną pod adresem Ministerstwa Finansów należy adresować:

„Ministerstwo Finansów
Warszawa 51
ul. Świętokrzyska Nr 10/12"

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10-12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-911-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 0,50.

ODBIORCA
1100
Biblioteka Jagiellońska
KRAKÓW
Al. Mickiewicza 22

Druk. PWPW, Warszawa ul Sanguszki 1. Zam. 5417-56-15.000. B-7-22004.